Dva rozhovory s Jürgenem Grafem

První rozhovor vyšel ve *Smith's Report* č. 147, únor 2008
Otázky kladl Richard A. Widmann[1]
Druhý rozhovor vyšel 12. července 2009 na bulharském hudebním blogu
http://revoltns.blogspot.com

První rozhovor

V lednu 2008 jsem měl to štěstí, že jsem mohl udělat rozhovor s předním švýcarským revizionistou, spisovatelem a vědcem, Jürgenem Grafem. Graf je autorem řady článků a sepsal zničující analýzu díla Raula Hilberga *The Giant with Feet of Clay*[2] (Obr na hliněných nohách). Spolu s Carlem Mattognem napsali několik stěžejních knih o různých koncentračních táborech, například *Treblinka: Extermination Camp or Transit Camp?*[3] (Treblinka: vyhlazovací nebo koncentrační tábor?),[4] *Concentration Camp Majdanek: A Historical and Technical Study*[5] (Koncentrační tábor Majdanek: historická a technická studie), a *Concentration Camp Stutthof and its Function in National Socialist Jewish Policy*[6] (Koncentrační tábor Stutthof a jeho funkce v židovské politice nacistů).

Jürgen Graf se narodil roku 1951 ve Švýcarsku. Studoval angličtinu, skandinávské a románské jazyky na univerzitě v Basileji, kde získal magisterský titul. Čtyři roky učil němčinu na Čínské univerzitě kultury v Tchaj-peji na Tchaj-wanu. Od roku 1991 se věnuje výzkumu a napsal různá revizionistická díla. V roce 1998 byl ve švýcarském Badenu odsouzen kvůli svým revizionistickým knihám a dalším pracím o holocaustu k 15 měsícům odnětí svobody nepodmíněně, a to na základě absurdní obžaloby z „rasové diskriminace". Od roku 2000 působí v exilu. V současné době žije v Rusku s manželkou Olgou, historičkou z Minsku.

Widmann: Na čem jste v poslední době pracoval?

Graf: Okolnosti mi bohužel neumožňují provádět jakýkoliv výzkum. Od roku 2002 jsem publikoval jen asi 10 článků, z nichž většina vyšla ve *Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung*. Jak víte, tento výborný žurnál už vycházet nebude, ale mohu pořád psát do *Sans Concessions*, časopisu vydávaného francouzským revizionistou Vincentem Reynouardem, jenž nedávno publikoval mou kritiku Guillaume Faye („*The new Jewish question" or the end of Guillaume Faye* – „Nová židovská otázka" aneb konec Guillaume Faye) a také vydá můj článek o počtu obětí koncentračního tábora Majdanek, který se teď překládá do angličtiny.

Nicméně jsem si našel čas k sepsání velmi obsáhlé knihy pro ruský trh. Do ruštiny ji přeložil historik Anatolij Ivanov a zřejmě vyjde v dubnu tohoto roku. Název zní *The New World Order and the Holocaust* (Nový světový řád a holocaust). Stejně jako *Lectures on the Holo-*

---

[1] http://www.codoh.com/author/widmann.html
[2] http://www.vho.org/GB/Books/Giant
[3] http://www.vho.org/GB/Books/t
[4] http://www.vzdelavaci-institut.info/?q=system/files/Treblinka_vyhlazovaci_nebo_tranzitni_tabor-Graf-Mattogno.pdf
[5] http://www.vho.org/GB/Books/ccm
[6] http://www.vho.org/GB/Books/ccs

caust[7] (Přednášky o holocaustu) Germara Rudolfa má formu dialogu. Německý přednášející, kterého jsem pojmenoval dr. Friedrich Bruckner, vede seminář na ruském institutu pro studenty specializující se na německou historii. Asi 5 % obsahu je převzato z *Lectures on the Holocaust*; to samozřejmě otevřeně přiznávám.

Widmann: Povězte nám něco o své knize Revizionizmus holocaustu – Argumenty (*Holocaust Revisionism – The Arguments*).[8]

Graf: Tu brožuru jsem napsal v roce 1996. Kdybych ji měl napsat dnes, musel bych samozřejmě doplnit obrovské množství informací, protože revizionistický výzkum holocaustu od roku 1996 značně pokročil. Nicméně si myslím, že to je pořád docela dobrý úvod do revizionizmu. Někdo mi říkal, že překlad obsahuje jednu nebo dvě do očí bijící chyby. Tištěnou verzi jsem nikdy neviděl.

Widmann: O co šlo v soudním stíhání, které proti vám vedla švýcarská vláda?

Graf: V roce 1998 jsem stanul před soudem v Badenu za své první čtyři revizionistické knihy plus za brožurku o úpadku svobody ve Švýcarsku. Spolu s vydavatelem Gerhardem Försterem, jenž byl v době soudu v tak špatném zdravotním stavu, že musel být do soudní síně přivezen na invalidním vozíku, jsme byli obžalováni z „rasové diskriminace“ podle „antirasistického zákona“, který zakazuje blíže nespecifikované zločiny jako „popírání či minimalizování genocidy nebo jiných zločinů proti lidskosti“. Tento zákon byl přijat na příkaz švýcarské židovské komunity. Byl jsem odsouzen k 15 měsícům vězení nepodmíněně a pokutě zhruba 40 000 švýcarských franků; Förster dostal 12 měsíců nepodmíněně plus pokutu, ale v září, devět týdnů po soudu, zemřel. Soudce pochopitelně neměl sebemenší zájem diskutovat o argumentech přednesených v mých knihách. Když Nejvyšší soud rozsudek potvrdil, 15. srpna 2000, v den svých 49. narozenin, jsem emigroval.

Kdybych se teď vrátil, nejspíš bych čelil nové obžalobě za knihy a články, které jsem napsal v zahraničí a jsou na internetu, a pokuta, kterou pochopitelně nejsem schopen zaplatit, by se změnila v další nepodmíněný trest. Dohromady bych šel do vězení nejspíš na dva až tři roky. Ani má manželka Olga ani já sám nejsme ochotni tak dlouhé odloučení dobrovolně přijmout.

Na mém webu http://juergen-graf.vho.org můžete najít dlouhý článek v angličtině, který jsem koncem roku 2000 napsal v Teheránu a jenž obsahuje další informace o mém procesu. Jmenuje se *Holocaust Revisionism and its Political Consequences*[9] (Revizionizmus holocaustu a jeho politické důsledky).[10]

Widmann: Existuje nějaká šance, že budou alespoň v některých evropských zemích zrušeny antirevizionistické zákony?

Graf: Rozhodnutí španělského Nejvyššího soudu pro mě představovalo velké a příjemné překvapení, ale obávám se, že jde o ojedinělý případ. Židé ve Španělsku nejsou zdaleka tak mocní jako v Německu, Rakousku, Francii nebo Švýcarsku. Na rozdíl od prvních tří zemí má Švýcarsko institut „lidové iniciativy“, což znamená, že jakákoliv strana, organizace či skupina

---

7 http://www.vho.org/GB/Books/loth
8 http://www.vho.org/GB/Books/hoh/index.html
9 http://juergen-graf.vho.org/articles/holocaust-revisionism.html
10 http://www.vzdelavaci-institut.info/?q=system/files/Revizionizmus_holocaustu_a_jeho_politicke_dusledky-Jurgen_Graf.pdf

může prosadit referendum o zavedení nového zákona nebo zrušení starého, když za rok shromáždí aspoň 100 000 podpisů.

Malá pravicová strana „Švýcarští demokraté“ v srpnu 2007 zahájila takovou iniciativu ve snaze zrušit „antirasistický zákon“, ale sami asi nedokážou získat 100 000 podpisů. Na druhou stranu by je mohli velmi snadno získat, kdyby to podpořil Christoph Blocher, nejpopulárnější politik v zemi, kterého nedávno vyhodili z vlády. Ale i když „antirasistický zákon“ kritizoval a požadoval jeho zrušení, pochybuji, že by našel dostatek odvahy k tomu iniciativu podpořit. Takový krok by znamenal vyhlášení války Židům a Blocher vlastní velkou firmu, na jejímž zničení by Židé pracovali ze všech sil, kdyby jednal proti nim.

Podle průzkumu veřejného mínění v curyšském týdeníku *Die Weltwoche* je mírná většina obyvatel pro zrušení tohoto zákona. Ale v případě hlasování je velmi reálná možnost podvodu.

Widmann: Co považujete za nejdůležitější revizionistické objevy posledních let?

Graf: Archeologické vykopávky na místě údajného „vyhlazovacího tábora“ Belzec (ve východním Polsku) a tři dokumenty, které jsem spolu s Mattognem našel v ruských archivech a jež s naprostou jistotou dokazují, že márnice krematoria v Osvětimi-Březince nemohly být v žádném případě využívány jako vražedné plynové komory, jak tvrdí ortodoxní historici.

Je ironií, že první z těchto dvou objevů zapříčinila nekonečná hloupost zastánců teorie o vyhlazování. Holocaust Memorial Museum a jedna podobná polská organizace vydaly v roce 2000 knihu o vykopávkách v Belzecu (Andrzej Kola, *Belzec. The Nazi camp for Jews in the Light of Archeological Sources. Excavations 1997-1999*, Warsaw/Washington 2000). Kola se tvářil, že našel materiální důkaz toho, že Belzec byl skutečně vyhlazovací tábor. Jak ale Carlo Mattogno jasně dokládá v knize *Belzec in Propaganda, Testimonies, Archeological Research and History*[11] (Theses & Dissertation Press, Chicago 2004 – Belzec: propaganda, svědectví, archeologický výzkum a historie),[12] výsledky vykopávek přesvědčivě ukazují, že v Belzecu zahynulo jen několik tisíc lidí, zatímco ortodoxní historici uvádí 600 000. Přítomnost lidských pozůstatků na místě tábora lze snadno vysvětlit dvěma faktory: v roce 1941 to byl velmi krutě vedený pracovní tábor, až v březnu 1942 se z něj stal tranzitní tábor a od března do prosince 1942 sem bylo deportováno 434 000 Židů, kteří pak pokračovali na okupovaná východní území nebo do pracovních táborů v lublinském distriktu. (Číslo 434 000 vyplývá z jednoho německého dokumentu, „Höfleho telegramu“, který je nesporně autentický, ale nepředstavuje žádný důkaz o masovém vraždění, jak lživě tvrdí David Irving.) Pochopitelně nějaká část z těchto 434 000 Židů musela v Belzecu zemřít.

Krom toho vykopávky ukázaly, že dvě „plynové komory“ popisované svědky nikdy neexistovaly. Objednáním těchto vykopávek a nerozumným publikováním jejich výsledků Holocaust Memorial Museum a jeho polští přátelé poskytli nezvratný důkaz, že Belzec *nebyl* vyhlazovací tábor.

Ty tři dokumenty o krematoriích v Březince byly zveřejněny a okomentovány v článku Carla Mattogna „Die Leichenkeller der Krematorien von Birkenau im Lichte der Dokumente“ (*Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung* 3/2003).[13] Jejich historie je velmi ponurá: Březinka byla zamořená krysami hodujícími na tělech zemřelých vězňů (v roce 1943 představovala denní úmrtnost v Osvětimi a Březince asi 80 osob; hlavní příčinou byl tyfus a další

---

[11] http://www.vho.org/GB/Books/b
[12] http://www.vzdelavaci-institut.info/?q=system/files/Belzec-Carlo_Mattogno.pdf
[13] http://www.vho.org/VffG/2003/3/Mattogno365-369.html

nemoci). 20. července 1943 napsal německý lékař, SS-Hauptsturmführer dr. Wirths, šéfovi *Zentralbauleitung* (centrálního stavebního úřadu) v Osvětimi, Karlu Bischoffovi, dopis, v němž ho vyzval k postavení „*Leichenkammern*“ („komor na mrtvoly“, tj. provizorních márnic) v táboře kvůli snížení počtu krys; jako přenašeči dýmějového moru mohla tato zvířata vyvolat propuknutí oné obávané nemoci, což by mělo „nepředstavitelné následky“ (Wirths). Bichoff 4. srpna odpověděl, že tyto „komory na mrtvoly“ nejsou nutné, protože mrtvoly budou od nynějška odváženy do krematoria dvakrát denně. To znamená, že márnice krematoria, které údajně sloužily jako plynové komory, mohly být v jakémkoliv čase využívány k uskladnění mrtvol před jejich zpopelněním, a v žádném případě tedy nemohly být využívány jako plynové komory.

Zdá se, že v květnu 1944 tento problém vyvstal znovu, protože nový šéf centrálního stavebního úřadu Jothann 22. května odpovídá na jiný dopis v téže věci a píše, že by mohl nařídit, aby byly mrtvoly do krematoria odváženy každé ráno. Podle ortodoxních historiků bylo v Březince od poloviny května do začátku července 1944 zplynováno až 400 000 maďarských Židů. Kdyby to byla pravda, márnice by musely být používány jako plynové komory bez přestávky, tak jak by tam mohly být ukládány nějaké mrtvoly?!

Bylo by vážně zajímavé slyšet, co by odpověděli Robert Jan van Pelt, Deborah Lipstadtová či Michael Berenbaum, kdyby byli konfrontováni s těmito dokumenty. Je snadno pochopitelné, proč mají tito lidé smrtelný strach z otevřené diskuse.

Widmann: Které revizionistické badatele pokládáte za nejdůležitější?

Graf: V abecedním pořadí to jsou: Arthur Butz, Robert Faurisson, Carlo Mattogno, Germar Rudolf a Wilhelm Stäglich. Patřičné uznání je třeba vzdát také průkopníkovi, velkému Francouzi Paulu Rassinierovi, přestože jeho knihy obsahují mnoho chyb (což je normální u jakéhokoliv průkopníka).

Widmann: Jsou potřeba stále nové revizionistické knihy, nebo stačí šířit ty existující?

Graf: Šířit ty existující – hlavně *Dissecting the Holocaust*[14] a *Lectures on the Holocaust*[15] – je skutečně nesmírně důležité, ale úkol revizionistických badatelů zdaleka neskončil. Už v roce 2002 jsme já, Germar Rudolf a Carlo Mattogno plánovali napsat rozsáhlou dokumentaci o Osvětimi: Osvětim – skutečná historie. Ale Germar je teď ve vězení; Carlo (jenž by napsal podstatnou část této práce) a já máme materiál, ale nemáme potřebné zdroje ani vydavatele. Jinak by ta kniha mohla být hotová tak za 15 až 18 měsíců; kdybychom měli schopného překladatele (jenž samozřejmě musí být adekvátně zaplacen), mohl by každou kapitolu přeložit hned po jejím dokončení v němčině a obě verze by mohly vyjít současně.

Widmann: Vidíte nějakou možnost, jak by se revizionisté mohli prosadit?

Graf: Vidím jen dva možné scénáře:

1) Obří ekonomickou krizi, která povede ke zhroucení západního, Židy ovládaného „demokratického“ systému. Pokud se buď v USA nebo některé významné evropské zemi dostanou k moci skuteční vlastenci, se švindlcaustem bude konec.

[14] http://www.vho.org/GB/Books/dth
[15] http://www.vho.org/GB/Books/loth

2) Konfrontaci mezi židovským loutkovým režimem ve Washingtonu a Ruskem, která Moskvu přiměje zasadit Washingtonu smrtelnou ránu zveřejněním dokumentů, dokazujících, že „vyhlazovací tábory“ patří do říše propagandy.

Widmann: A co můžeme my, američtí revizionisté, dělat do té doby?
Graf: Dál šířit pravdu mezi těmi, kdo ji chtějí slyšet!

Druhý rozhovor

Jürgen Graf je jeden z předních evropských revizionistů. Tento švýcarský učitel a jazykový génius plynně hovoří více než deseti jazyky a mnoha dalším rozumí. Z těch nejexotičtějších to jsou ruština, japonština, thajština a malajská i filipínská nářečí. Je autorem řady knih, například „*Der Holocaust auf dem Prüfstand*“[16] (Holocaust před soudem) a před nějakou dobou odešel do Ruska, kde řadu měsíců pátral v archivech. Švýcarská vláda ho obžalovala, soudila a v roce 1998 odsoudila na 15 měsíců nepodmíněně podle antirevizionistického zákona přijatého v roce 1994. Jeho v Německu narozený 80letý vydavatel byl odsouzen na jeden rok. V roce 2000 prchá před západní „spravedlností“ do Ruska, kde se rok poté žení s univerzitní profesorkou historie.

Co nám můžete říci o své poslední knize, která vyšla jen v Rusku?

Graf: Vyšla na konci července v Algoritmu, má přes 400 stran a dobře se prodává. Má název *Zhroucení Nového světového řádu* (The Collapse of the New World Order). Zvolil jsem v ní formu dialogu mezi německým historikem, kterého jsem pojmenoval dr. Friedrich Bruckner, a studenty specializujícími se na moderní německou historii na fiktivním ruském institutu. „Seminář“ trvá pět dní. Dopodrobna rozebírají všechny klíčové aspekty problematiky holocaustu. Poslední den Bruckner se studenty diskutuje o politických dopadech mýtu holocaustu.

Okomentoval byste rozsudky nad posledními oběťmi „svobody projevu“ - Germarem Rudolfem, Silvií Stolzovou a Ernstem Zündelem?

Graf: Zatímco odvážnou Sylvii Stolzovou osobně neznám, Ernst i Germar jsou mí blízcí přátelé. Děsivé soudy proti těmto třem hrdinným lidem ukazují, že americko-sionistický loutkový režim v Německu má smrtelný strach ze svobodné diskuse o tomto velkém tabu naší doby. Odhalují německé politiky, kteří stále tvrdí, že Spolková republika je „nejsvobodnější stát v německé historii“, jako nestoudné pokrytce.

Existuje nespočet příkladů násilí vůči revizionistům. Bál jste se někdy o život nebo zdraví?

Graf: Ne, nikdy jsem se nebál o život.

Jakou roli hraje ve vašem životě Robert Faurisson?

Graf: Nesmírně důležitou. Poprvé jsem ho potkal v březnu 1992 ve Vichy, kde žije, a udělal na mě obrovský vliv svým geniálním intelektem a naprostou poctivostí. Od té doby jsme pravidelně spolupracovali. Přeložil jsem mnoho jeho prací do němčiny.

Byl jste někdy v kontaktu s revizionistickými Židy? Čím se liší od ostatních revizionistů?

Graf: Jediný židovský revizionista, kterého jsem osobně poznal, byl David Cole. Oba jsme v září 1992 navštívili jednu revizionistickou konferenci v Kalifornii. Později se Cole svých revizionistických názorů pod tlakem zřekl, když mu násilníci z Jewish Defense League udělali ze života peklo a hrozili mu zabitím.

---

[16] http://www.abbc6.com/historia/graf/pruf/ger/jg-ger.htm

Jaký máte názor na některé politické vůdce, jako například prezidenta Íránu, jenž při každé příležitosti kritizuje politiku Západu a Izraele? Účastnil jste se teheránské konference o holocaustu na konci roku 2006?

Graf: Bohužel jsem se jí nemohl zúčastnit, ale samozřejmě jsem ji pozorně sledoval. Editoval jsem asi deset nejdůležitějších příspěvků, které pak v létě 2007 vydal v ruštině Algoritm. Pokud jde o Ahmadínedžáda, velmi si ho vážím a obdivuji ho.

Co si myslíte o vlivu antiholocaustových zákonů v různých zemích? Brzdí badatele, nebo jsou naopak díky zákazům zajímavější?

Graf: Bohužel musíme uznat, že tyto odporné zákony jsou relativně účinné. Nemohou revizionizmus zastavit, ale určitě mohou zpomalit jeho rozvoj. Na druhou stranu dokazují naprostý krach ortodoxní verze holocaustu. Kdyby měli zastánci historky o plynových komorách nějaké skutečné argumenty, nebáli by se s námi diskutovat a tyto zákony by nebyly potřeba.

Jaký máte názor na „deník Anny Frankové“? Je to spolehlivý zdroj nebo falsifikát?

Graf: Abych pravdu řekl, nikdy jsem ho nečetl. Jestli je autentický nebo ne, nemá pro otázku holocaustu naprosto žádný význam.

Co si myslíte o roli Simona Wiesenthala ve vytvoření a udržování mýtu holocaustu?

Graf: Wiesenthal, mimochodem výjimečně odporný člověk, byl jedním z nespočtu parazitů, kteří z historky o holocaustu profitovali. V jejím vytvoření nehrál žádnou roli, ale jako mnozí další opovrženíhodní lháři dělal všechno pro její udržení při životě.

Jaký by byl hlavní důsledek toho, kdyby mýtus holocaustu jednoho dne padl? Je revize historie světa na začátku 21. století potřebná?

Graf: Důsledky by byly obrovské. Pseudodemokratickým systémem Západu by to silně otřáslo. Německo by bylo nezvladatelné, protože Němci by cítili jen nenávist a opovržení vůči systému, který přes 60 let špinil vlastní národ tak obrovskou lží. V USA by byli jak Demokraté tak Republikáni naprosto zdiskreditovaní, protože neexistuje jediný americký politik, který by se neklaněl legendě holocaustu. Sionistický stát Izrael by samozřejmě byl odsouzen k zániku. Nacionalismus (ne ve smyslu šovinismu a pohrdání ostatními národy či rasami, ale ve smyslu národní hrdosti a ochrany národních zájmů) by se stal opět legitimním. Už by se do něj nedalo mlátit osvětimským klackem.

Jaká je celosvětová budoucnost revizionizmu?

Graf: Určitě se prosadí, jenom nevíme kdy. Vědecky je ta bitva už dávno vyhraná, jenže revizionisté kvůli celkové mediální blokádě a tvrdé cenzuře nemohou oslovit veřejnost. Vidím jen dvě možnosti revizionistického průlomu: 1) Obří ekonomickou krizi, která povede ke zhroucení západního, Židy ovládaného systému, a uchopení moci nacionalistickými silami. 2) Rusko se rozhodne postavit rostoucí americké hrozbě zahráním karty holocaustu a publikováním dokumentů, jež jsou od konce druhé světové války skrývané. Není sebemenších pochyb, že Rusko takové dokumenty má. Za prvé se Sovětský svaz podílel na vybudování tohoto mýtu prostřednictvím svých komisí, které údajně měly prokázat existenci plynových komor a vyhlazování Židů. Za druhé mnoho Židů, kteří údajně zahynuli ve „vyhlazovacích táborech“, bylo ve skutečnosti deportováno do ghett a táborů nucených prací na okupovaných sovětských územích.

Jaké máte plány do budoucna?

Graf: Rád bych zkoumal jeden aspekt holocaustu, který je revizionisty téměř úplně opomíjen: osud litevských a lotyšských Židů. V naší knize o Treblince[17] jsme s Mattognem ukázali, že oficiální číslo (zhruba 200 000 Židů údajně zastřelených v těchto dvou zemích) je nemožné, ale víme toho jen velmi málo o tom, co se skutečně stalo. Bohužel do těchto zemí zatím nemohu odcestovat a navíc by takové studium vyžadovalo značnou přípravu, jako například studium litevštiny a lotyštiny, což jsou jazyky, které se od slovanských jazyků i od sebe navzájem naprosto liší, asi jako němčina a švédština nebo francouzština a rumunština.

Děkuji za Váš čas. Co byste chtěl bulharským čtenářům říci závěrem?

Graf: V Bulharsku jsem nikdy nebyl, ale všichni, kdo tam byli, říkají, že to je krásná země. Snad budeme mít s manželkou Olgou jednou to štěstí a budeme ho moci navštívit.

[17] http://www.vzdelavaci-institut.info/?q=system/files/Treblinka_vyhlazovaci_nebo_tranzitni_tabor-Graf-Mattogno.pdf